

- Szenik Ilona: A népzene általános jellemzői
- [Daloskönyv](#)

Szenik Ilona

A NÉPZENE ÁLTALÁNOS JELLEMZŐI

(Részlet a szerző *Magyar és román népzene* c. jegyzetéből
Erdélyi Tankönyvtanács, Kolozsvár, 1998.)

A népzene a társadalmi tudatformák közt elfoglalt helyét, létformájának sajátosságait egyfelől a népi kultúra egyéb szellemi megnyilatkozásaival, másfelől a műzenével összefüggésben lehet tisztázni.

A népi kultúra szellemi megnyilvánulásainak összességét (hiedelmek, babonák, szokások, játékok, művészi alkotások, magatartásformák, erkölcsi szabályok, jogi viszonyok, tapasztalati alapon szerzett tudományos ismeretek stb.), valamint az ezekkel foglalkozó tudományt a 19. század második felétől a *folklór* fogalmával jelölik (angol: *folk* = köznép, *lore* = tan, tudás; az összetett szónak pontos magyar fordítása nincs); a tudományágat folklorisztikának is nevezik (magyar megfelelője:

szellemi néprajz

). Újabb, szűkebb értelmezésben a folklórba csak a népi irodalom, zene és tánc alkotásai tartoznak.

A népi kultúra tudományos igényű kutatása csak hozzávetőleg egy-másfél évszázados múltra tekint vissza. A kutatási területek pontosabb elhatárolásával párhuzamosan a tudományágak megnevezésében általánosan kezdtek elterjedni az *etno-* (görög: nép, népi) előtagú szóösszetételek; a már régebben használt

etnográfia (= *tárgyi néprajz*)

mellett az

etnomuzikológia (= *népzene-tudomány*), *etnokoreográfia* (= *néptánc-tudomány*),

etnopszichológia, *etnopedagógia*

stb. A rész tudományok eredményeit összevetve, a népi műveltséget általános elméleti szinten az etnológia tanulmányozza.

[>>a tanulmány folytatása>>](#)

